

Marija Volkmer

Rođena je 1982. u Banja Luci. Završila je srednju Školu za primijenjenu umjetnost u Rijeci. Na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci diplomirala je 2007. Likovnu umjetnost, smjer Slikarstvo, pod mentorstvom profesorice Emilije Duparove. Izlagala je na četiri samostalne i sudjelovala na mnogobrojnim skupnim izložbama. Zaposlena je u Gradskom kazalištu lutaka Rijeka kao kreatorica lutaka/slikarica/tehnolog te je sudjelovala u realizaciji velikog broja predstava. Članica je HDLU-a Rijeka od 2013. Živi u Novom Vinodolskom.

Kontakt: marijavolkmer@gmail.com

Dijana Trtanj

Rođena je 1974. u Rijeci. Na Fakultetu za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu, Opatija, diplomirala je 1999. a 2012. upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Preddiplomski studij Primijenjene umjetnosti završava 2016. te nastavlja školovanje na Diplomskom studiju riječke Akademije, s kiparstvom kao glavnim predmetom. Sudjelovala je na više skupnih izložbi i međunarodnih keramičkih simpozija u zemlji i inozemstvu.

Živi u Rijeci.

Kontakt: dijana.trtanj@ri.t-com.hr

MARIJA VOLKMER

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

21. 10.- 04. 11. 2016.

DIJANA TRTANJ

Marija Volkmer i Dijana Trtanj

Dijalog *Niti* i *Put*

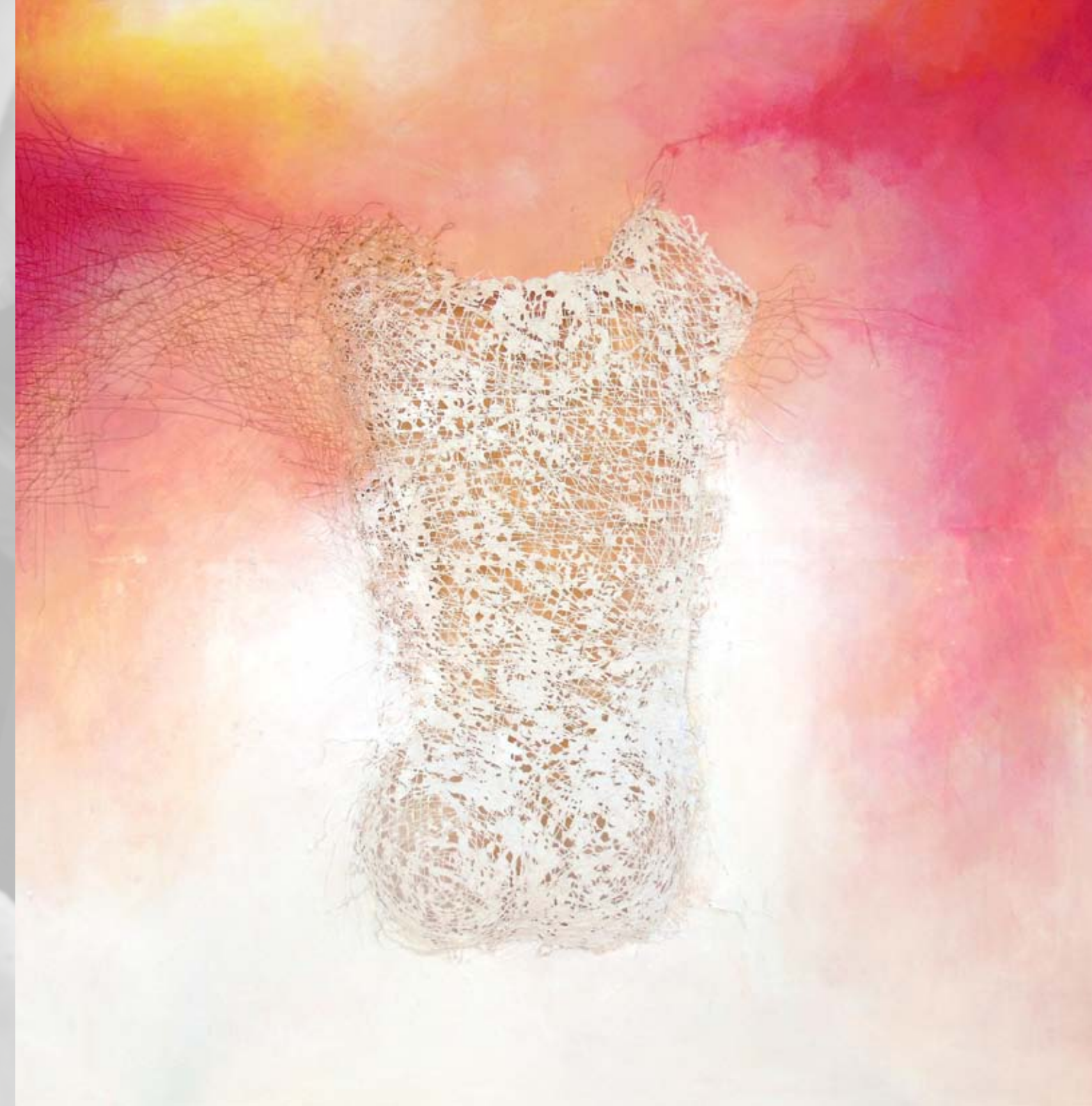
Dijana Trtanj niže jednolike prizme pečene gline ne obrađujući ih naknadno, ne cizelirajući ni bojajući keramiku. Nejednake forme drugačijih tekstura i boja, proizašle iz samog materijala, različitih vrsta gline, uključujući i recikliranu, imaju svoju estetiku kao pojedinačan oblik i umnožena cjelina. Osnovni oblik nastaje iz kalupa koji autorica sama izrađuje, ali ekstrahiranje završne forme uvijek je nepredvidivo, ovisno o datosti materijala i ishodu postupka pečenja.

Nakon *ručnog rada*, slijedi misaona nadgradnja, racionalna nomenklatura koja prethodi kreativnom činu. Dijana Trtanj naknadno uvodi red u svoje kockice: svaku pojedinu numerira, vodi dnevnik rada, kao katalog predmeta i dnevnički zapis koji postaje dio stvaranja. Pratimo njen rad u *nastajanju*, razvijanje koncepta, utilitarni dio (namjena vaze), propitivanja, selekciju, krah materijala, odbacivanje. *Raw – format* stopio se s miljeom u kojem nastaje, u duhu *Arts and Crafts*a, odnosno današnjeg produkt dizajna jer neke će prizme i završiti kao uporabni predmeti. Autoričin atelje nalazi se, naime, na kraju riječke Vodovodne ulice, u atmosferi ciglenih zgrada nekadašnje zone industrije i manufakture, drugog vremena, ako ne samo druge planimetrije.

Dijana Trtanj niže, slaže i preslaguje prizme u etape kaldrme, motivirana njenim neravninama, nepravilnostima popločenja, propadanjima i usponima, metaforom životnog puta. Konotacije na *nerafinirani* oblik koji nastaje iz zemlje (blata, kamena) simbolična je aluzija na postanak života, opće mjesto o stvaranju čovjeka u mnogim mitologijama (čovjek od gline, Golem u Židova, grčka i sumerska mitologija i dr.).

Koncept izložbi *Dijalog* nerijetko spaja i naizgled nespojive autore i osobnosti, osim što je redovito jedan član HDLU-a (Volkmer), a drugi dio para (još) nije (Trtanj). Nizanje istog, ponavljanje i variranje istog, umnažanje principa, najšire su poveznice dviju autorica ovog dijaloga, Marije Volkmer i Dijane Trtanj.

Marija Volkmer koristi konac prepariran u mješavini ljepila i boje (akrila) kao bazno izražajno sredstvo, alat u današnjem smislu. Polazeći od slikarstva, razvija likovni govor ugrađujući u njega elemente grafike, skulpture (reljefa), procesualnosti. Rezultat su apstraktne slike – reljefi istovremeno zarobljene okvirom (štafelajne) slike i oslobođene u vizualnom polju platna. Dinamika djela proizašla je iz slojevitosti premreženih površina, napregnutih i prošupljenih opni između zamršenih klupka i grafičkih otisaka. Industrijski proizveden konac naizgled se vraća u kućinu, svoje neprerađeno prvobitno stanje, neobrađeno vlakno.

Izdvojenu seriju autoričnih radova čine *Ples* i *Spavači*, sastavljeni od matrica – odljeva dijelova tijela za koje je model bila sama autorica, njena obitelj i prijatelji. Materijal matrice opisana je končana ukruta, a njena izrada dugotrajna, podrazumijeva višestruki prijenos oblika (tijelo – gips – matrica) i njegovo formiranje. Novonastala reljefna slika na granici figuralike i apstrakcije proteže se između druge i treće dimenzije, slikarske površine i prodora u prostor. Mrežni prepleti, izrazito živopisni u makrosnimcima, usmjereni ritmom linije i boje, tople slikarske kromatike prizivaju kolorite imaginarnih krajolika.

Konci i kućine, labilan, ali potentan materijal koji Marija Volkmer odabire u sinergiji je s njenim poslom lutkarice, napetom niti koja manipulira lutkom i udahnuje joj život istovremeno.

Sabrina Žigo

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809
Za izdavača: Damir Šegota
Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Oblikovanje kataloga: Marija Volkmer
Fotografije: Marija Volkmer i Dijana Trtanj
Tisak kataloga: Zambelli
Br. kataloga: 12/16
Naklada: 100 primjeraka

Izložba je realizirana sredstvima:
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko-goranske